زن مسیر دو روز را به سفر نمی‌رود مگر آنکه همسرش یا محرمی همراه او باشد

از ابوسعید خُدری ـ رضی الله عنه ـ - که همراه با پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ در دوازده غزوه شرکت کرده بود - روایت است که گفت: چهار چیز از پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ شنیدم که مرا خوشحال و شگفت‌زده نمود؛ فرمودند: «لاَ تُسَافِرِ المَرْأَةُ مَسِيرَةَ يَوْمَيْنِ إِلَّا وَمَعَهَا زَوْجُهَا أَوْ ذُو مَحْرَمٍ، وَلاَ صَوْمَ فِي يَوْمَيْنِ: الفِطْرِ وَالأَضْحَى، وَلاَ صَلاَةَ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلاَ بَعْدَ العَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ، وَلاَ تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلاَثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الأَقْصَى، وَمَسْجِدِي هَذَا»: «زن مسیر دو روز را به سفر نمی‌رود مگر آنکه همسرش یا محرمی همراه او باشد؛ و در دو روز، روزه روا نیست: فطر و قربان؛ و پس از [نماز] صبح، نمازی نیست تا آنکه خورشید طلوع کند و پس از [نماز] عصر، تا آنکه خورشید غروب کند؛ و بار سفر بسته نمی‌شود مگر به سوی سه مسجد: مسجد الحرام و مسجد الاقصی و این مسجد من».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ از چهار امر نهی کردند: نخست: منع زن از سفری که مسافت آن مسیر دو روز باشد، بدون همسر یا یکی از محارمش؛ و منظور از محرم کسی است که ازدواج با او تا ابد حرام است، مانند پسر یا پدر یا برادرزاده یا خواهرزاده و عمو و دایی و مانند آنها. دوم: نهی از روزه در روز عید فطر یا قربان، چه این روزه نذری باشد یا روزۀ تطوع یا روزۀ کفاره. سوم: نهی از نماز نفلی پس از نماز عصر تا آنکه خورشید غروب کند و پس از نماز صبح تا آنکه خورشید طلوع کند. چهارم: نهی از سفر به جایی از روی اعتقاد به فضیلت آن یا اعتقاد به چند برابر شدن ثواب جز در مورد مساجد سه‌گانه. بنابراین به قصد نماز خواندن در جایی بار سفر بسته نمی‌شود مگر به این سه مسجد؛ زیرا اجر و پاداش چند برابر نمی‌شود مگر در مسجد الحرام و مسجد نبوی و مسجد الاقصی.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10603